

■ «Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτώ... ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς»

Ἡ Ἑορτὴ τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου μας* Ταπειναὶ ὑπομνήσεις καὶ προτάσεις

Τὴν **1η Ἰανουαρίου**, ὀκτὼ ἡμέρες μετὰ τὴν Ἁγίαν Γέννησι τοῦ Κυρίου μας, τελοῦμε τὴν Δεσποτικὴ Ἑορτὴ τῆς Περιτομῆς Του, κατὰ τὴν ὁποίαν –συμφώνως πρὸς τὴν ἑβραϊκὴν παράδοσι– ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰησοῦς: «Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι Αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ» (Λουκ. β' 21).

Οἱ γνήσιοι ἀπόγονοι τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, μὲ τὸ σημεῖον τῆς περιτομῆς (προτυπώσεως τοῦ Βαπτίσματος / «περιτομῆς ἀχειροποιήτου», Κολασ. β' 11 κ.έ.), διεχωρίζοντο ἀπὸ τὰ ἄλλα ἔθνη καὶ ἐγίνοντο μέλη τῆς θεοκρατικῆς Κοινότητος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, δηλαδὴ διὰ τῆς περιτομῆς εἰσῆρχοντο στὸν ἐκλεκτὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ.

Τώρα, ὁ Χριστὸς μας «γίνεται ὑπὸ Νόμον» / συμμορφώνεται πρὸς τὶς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου (Γαλ. δ' 4) καὶ «πληρώνει» / ἐκπληρώνει τὸν Νόμον (Ματθ. γ' 15), προκειμένου νὰ ἀναγάγῃ τὴν Ἐκκλησία τοῦ Νόμου σὲ Ἐκκλησία τῆς Χάριτος, σὲ νέον «Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ» (πρβλ. Γαλ. ζ' 16), σὲ Θεανθρώπινο Ὅργανισμόν, σὲ Σῶμα Του.

Ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου μας ἐνέπνευσε τὴν Ἁγία Ἐκκλησία μας νὰ καθιερώσῃ μίαν ὠραία καὶ βαθεῖα συμβολικὴ πρᾶξι γιὰ τὰ νεογέννητα παιδιά τῶν Χριστιανῶν: τὴν ὀγδὴ ἡμέρα ὁ Ἱερεὺς διαβάσει «*Εὐχὴν εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον, λαμβάνον ὄνομα τῆ ὀγδὴ ἡμέρα ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ*» (βλ. Μικρὸν Εὐχολόγιον)· τοιοῦτοτρόπως δίδεται ἡ πρώτη «*Σφραγίς*» τῆς Χάριτος στὸ βρέφος: «*Σημειωθήτω τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου ἐπὶ τὸν δοῦλον (τόν δε), καὶ σημειωθήτω ὁ Σταυρὸς τοῦ Μονογενοῦς Σου Υἱοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς διαλογισμοῖς αὐτοῦ...*».

* * *

α. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦταν νὰ μὴ παραλείπεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς ἢ εὐλογημένη αὐτὴ Παράδοσις τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὥστε διὰ τῆς ἱερατικῆς εὐλογίας νὰ «σφραγίζονται» ἐν Χριστῷ τὰ νεογέννητα παιδιὰ εὐθὺς ἀμέσως.

β. Νὰ ἔχουν ἐγκαίρως ἀποφασίσει οἱ γονεῖς γιὰ τὸ ὄνομα ποὺ θὰ δοθῆ στὸ βρέφος· τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς» τοῦ Κυρίου μας εἶχε «κληθῆ» ὑπὸ Ἀγγέλου πρὶν κὰν συλληφθῆ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ὁ Χριστὸς μας στὴν ἄχραντο κοιλία τῆς Θεοτόκου (Εὐαγγελισμὸς / Λουκ. α' 31).

γ. Ἡ ἐγκαιρὸς ἀπόφασις γιὰ τὸ ὄνομα σημαίνει, ὅτι τὸ βρέφος θὰ ἔχη ἀπὸ ἐνωρὶς τὸν προστάτη Ἅγιόν του, οἱ δὲ γονεῖς θὰ προσφωνοῦν αὐτὸ ἀμέσως μὲ τὸ χριστιανικὸ του ὄνομα, ἀποφεύγοντας ἔτσι τὸ ἀλλότριον «μπέμπης» / «μπέμπα» κ.ἄ. μέχρι νὰ βαπτισθῆ / φωτισθῆ.

δ. Οἱ Ὁρθόδοξοι Σλάβοι ἔχουν τὴν καλὴ συνήθεια, γιὰ νὰ ἀποφεύγονται οἱ μάταιες καὶ ἀνόητες προστριβὲς στὴν οἰκογένεια, νὰ δίδουν τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου, ὁ Ὅποιος ἐορτάζει τὴν ἡμέρα τῆς γεννήσεως τοῦ παιδιοῦ· μὲ τὴν πρακτικὴ αὐτὴ ἄλλωστε δὲν ὑπάρχουν «ξεχασμένοι» καὶ «παραπονούμενοι» Ἅγιοι!...

ε. Τὸ ὄνομα «Ἰησοῦς», ποὺ ἔλαβε ὁ Κύριός μας κατὰ τὴν Περιτομὴν Του, σημαίνει «Σωτῆρ»· δηλαδὴ στὰ ἑλληνικὰ τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου μας εἶναι «Σωτῆρ» (Ματθ. α' 21): «Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦτο (Ἰησοῦς) εἰς τὴν Ἑλλάδα γλῶσσαν μεταβαλλόμενον, Θεοῦ λέγεται σωτηρία· Ἰησοῦς οὖν Σωτῆρ ἐρμηνεύεται» (Ἁγίου Θεοφυλάκτου, ΡΓ τ. 123, στλ. 704ΑΒ).

• Μήπως λοιπὸν θὰ πρέπει, ὅσοι ὀνομάζονται **Σωτήριος** / **Σωτηρία** νὰ ἐορτάζουν καλύτερα τὴν 1η Ἰανουαρίου, οὕτως ὥστε καὶ ἢ Ἐορτῆς τῆς Περιτομῆς νὰ «ἀναδεικνύεται» περισσότερο;

Εἶναι ὄντως κρῖμα νὰ «χάνεται» μέσα στὸν «κοσμικὸ θόρυβο» τοῦ Δωδεκαημέρου, ιδίως μάλιστα τῆς «Πρωτοχρονιάς», ἢ βαθεῖα συμβολικότης τῆς Ἐορτῆς καὶ ἢ εὐκαιρία νὰ ἐμβαθύνουμε στὴν «ἀχειροποίητον περιτομὴν» τοῦ Ἁγίου Βαπτίσματος μας...

Παναγία ἢ Ἀρακιώτισσα.
(Τοιχογραφία τοῦ 1192)
Λαγουδερά Κύπρου.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθμ. τεύχους 282 / Ἰανουάριος - Φεβρουάριος 1998, σελ. 9-10. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.